

[Kim Behnke]

Vi har en regering i et land med en arbejdsløshed på omkring 300.000. Denne regering har indgået et forlig om at lave nogle tilskudsordninger, som i bedste fald, og hvis man er meget optimistisk osv., måske kan bringe omkring 10.000 flere i arbejde, hvorved vi er nede på 290.000 arbejdsløse. Og så svarer man fra Økonomiministeriet, at hensynet til beskæftigelsen dermed er varetaget. Det vil med andre ord sige, at man er tilfreds med, at vi så er nede på de 290.000 eller 285.000 arbejdsløse.

Der foreligger her et ændringsforslag, som tilbyder ikke alene regeringen, men Folketinget at vedtage en ordning, der statsfinansielt oven i købet er en fordel, og som skaber masser af ekstra beskæftigelse. Men det afviser man.

Jeg må spørge fru Pernille Sams fra Det Konservative Folkeparti: Er det virkelig Det Konservative Folkepartis mening, at hensynet til beskæftigelsen er varetaget, og at vi bare skal lade resten af arbejdsløsheden sejle sin egen sø?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg må desværre sige, at jeg ikke kan genkende mine egne udtalelser hverken i fru Kirsten Jacobsens eller i hr. Kim Behnkes indlæg.

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen når man nu hører fru Pernille Sams, kan man da godt spørge sig selv, om man har en regering, som kan være enig med sig selv. Fru Pernille Sams holdt jo et indlæg før, som i ét og alt var i diametral modsætning til det, vi har fået at vide fra Venstreministre i Boligudvalget og vel at mærke fået at vide på en temmelig lidenskabelig måde. Vi har haft samråd, vi har fået besvarelser, og fru Pernille Sams' indlæg var jo én stor tilbagevisning af de besvarelser, vi har fået fra to Venstreministre. Det er da ikke helt uinteressant.

I forlængelse af den diskussion, vi har haft om boligpakken, vil jeg gerne sige, at det hele tiden har været vores opfattelse, at beskæftigelses-hensynet skal veje tungt, men vi mente ikke, at den tilskudsmodel, der er foreslået i lovfor-slag nr. L 206, er den rigtige måde at bruge penge på, heller ikke i forhold til beskæftigelsen, idet beskæftigelses-effekten er overordentlig tvivlsom.

Derimod synes vi, der kan være grund til at overveje mulighed for løbetidsforlængelser på de lån, folk har i deres huse, for derved at tilskynde til ombygninger. Forskellen i forhold til tilskudsordningen er, at det ved denne model i sidste ende er folk selv, der kommer til at betale det ved, at deres lån kommer til at løbe over længere tid. De får en lettelse på det korte sigt, men på længere sigt er det en ulempe for dem. Det var også derfor, at Socialdemokratiet, som jo stod fadder til det forslag, stillede det under forhandlingerne, og det synes jeg var fornuftigt. Det er bare beklageligt, at Venstreministrene i regeringen er så stærke, at den ikke har villet køre videre med forslaget. Men vi synes egentlig, det er ganske fornuftigt, og i diskussionen om beskæftigelsen i byggebranchen mener vi, at dette forslag er fuldt så godt som tilskudsordningen. Forskellen er udelukkende, at man ikke her poster 1,8 mia. kr. ud i tilskud.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg er nødt til at understrege, at jeg på intet tidspunkt har tilbagevist nogen af de oplysninger, vi har modtaget via ministerierne under dette udvalgsarbejde. Men da man åbenbart har opfattet det, jeg sagde, sådan, som man gerne ville opfatte det, i stedet for sådan, som jeg sagde det, skal jeg da gerne gentage, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det for mig at se ikke var helt udelukket, at vi på et senere tidspunkt kan vende tilbage til forslaget, når vi har haft lejlighed til at gennemanalysere konsekvenserne for samfundsøkonomien endnu grundigere. Det er da ikke at modsige nogen overhovedet i forhold til, hvad vi har sagt under udvalgsbehandlingen, men jeg kan forstå, at lige så snart man laver en åbning i relation til at imødekomme forslag, som er stillet af andre partier, skal man mistænkeliggøres, fordi man egentlig synes, at der ligger noget positivt og i dette tilfælde beskæftigelsesfremmende i forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan nu forstå på den konservative ordfører, fru Pernille Sams, at det, der er afgørende for, om man i regeringen kan støtte dette ændringsforslag, er, at man har fået beregnet de samfundsøkonomiske konsekvenser af det.